

РЕШЕНИЕ

№ 2391

гр. София, 12.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 22.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ирина Кюртева

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **8809** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от АПК във връзка с чл. 220 и следващите от Закона за митниците /ЗМ/,
Образувано по жалба подадена от „О.-Ф. Т. Л. V.“ Г. – Германия /„О.–Ф. Т. Л.“, с адрес на управление – Eichenstrasse 11a-d, 85445. Oderding, с V. № DE129428682, с данъчен номер в България BG3074924203, представлявано от Н. Г., чрез адв.Г. Г. със съдебен адрес – [населено място], [улица], ет.2, ап.2 срещу Решение № № РДТ 3000-1799/30.07.2021/32-300721, издадено от директора на ТД Тракийска, Агенция Митници.

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на оспореното решение поради издаването му в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Сочи се, че административният акт е постановен при неправилно установена фактическа обстановка, въпреки че пред компетентните митнически органи са представени всички необходими документи, доказващи реално дължимата и платена цена по доставката, която се явява договорената стойност на стоките по смисъла на чл. 70 от Регламент 952/2013 г. на Европейския парламент и Съвета за приемане на Митнически кодекс на Съюза (М.). В подкрепа на този извод се сочат представените документи – фактури, товарителници, счетоводни документи, справки – декларации по ЗДДС, които според жалбоподателя неоснователно не са взети предвид от митническата администрация, въпреки че потвърждават по безспорен начин декларираната при вноса договорна стойност на стоките, съгласно чл. 70, ал. 3 от М..

Излагат се твърдения, че чл. 75 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 не въвежда изискване за доказване на печалба при реализация на стоките, нито разделя документите на такива, свързани с доказването на по-висока или с доказването на по-ниска продажна цена от покупната им стойност. Счита се, че митническата администрация не е отчела спецификите на търговските отношения между „О.-Ф. Т. Л.“ Г. и крайния им клиент – международната търговска верига LIDL, като се сочи, че оспорващият продава на посочената верига пресни плодове и зеленчуци ежемесечно, реализирайки множество доставки, като печалбата се формира в един относително дълъг период, обхващащ множество доставки. Посочва се, че в случая не се касае за некоректно деклариране с цел избягване заплащането на мито, като дори митническата стойност на стоките да бъде определена на база продажната цена, митните сборове няма да са по-различни от декларираните. Моли за отмяна на оспореното решение.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв. Г., който поддържа жалбата по съображенията изложени в нея. Претендира присъждане на разноски съгласно списък. Подробни съображения излага в писмени бележки.

Ответникът - Директор на Териториална Дирекция „Митница П.“(правоприемник на ТД“Тракийска“), при Агенция „Митници“, редовно призван не се представлява в съдебно заседание. От процесуалния представител Т. С. са представени писмени бележки преди съдебно заседание, с които се оспорва жалбата и моли, същата да бъде отхвърлена, претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София - град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

На 25.11.2020 г. в МБ П. е регистрирана митническата декларация с MRN 20BG003009092767R6, с вносител „О.-Ф. Т. Л. V.“ Г. – Германия, с която били поставени под режим допускане за свободно обръщение с цел крайно потребление стоки: № 1. Пресни домати тип Череша – 112 кутии – нето тегло 336,00кг.; № 2. Пресни домати, тип кръгъл червен – 1440 кутии – 8640,00кг. нето; № 3. Пресни домати тип Череша – 296 кутии – 710,40 кг. нето.

Като доказателство за турския произход на стоките по гореспоменатата митническа декларация бил представен и приет сертификат за движение Е.. 1. Внесената стока под №1 била декларирана с код по КН [ЕГН], нето тегло 336,00 кг., митническа стойност в размер на 1287,64 лв., преизчислена в €/100 кг. на 195,94 €/100 кг. Определената от Европейската комисия (ЕК) за дата 25.11.2020г. стандартна вносна стойност (С.) за домати с произход Р. Турция била 44,90 €/100 кг. В хода на административното производство било прието, че съгласно Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 се изисква сравняване на декларираната вносна стойност с определената за деня стандартна вносна стойност (С.). Ако вносната стойност не надвишава с повече от 8 % С., чл. 75, параграф 2 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 във връзка с чл. 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, се изисква вносителят да представи обезпечение в размер на митото, което вносителят би платил при определената за деня С. (44,90 €/100 кг.). Установено било, че при сравнение на двете числа за конкретната стока, декларираната вносна митническа стойност (195,94 €/100 кг.) е по-голяма с повече от 8 % от определената за деня С. (44,90 €/100 кг.), поради което вносителят представил обезпечение в размер на 195,83 лв.

Стока №2 била декларирана с код по КН [ЕГН], нето тегло 8640,00 кг., митническа стойност в размер на 26 262,15 лв., преизчислена в €/100 кг. на 155,41€/100 кг. Определената от Европейската комисия (ЕК) за дата 25.11.2020г. стандартна вносна стойност (С.) за домати с произход Р. Турция била 44,90 €/100 кг. В хода на административното производство било прието, че съгласно Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 се изисква сравняване на декларираната вносна стойност с определената за деня стандартна вносна стойност (С.). Ако вноската стойност не надвишава с повече от 8 % С., чл. 75, параграф 2 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 във връзка с чл. 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, се изисква вносителят да представи обезпечение в размер на митото, което вносителят би платил при определената за деня С. (44,90 €/100 кг.). Установено било, че при сравнение на двете числа за конкретната стока, декларираната вносна митническа стойност (155,41 €/100 кг.) е по-голяма с повече от 8 % от определената за деня С. (44,90 €/100 кг.), поради което вносителят представил обезпечение в размер на 5 035,63 лв.

Стока №3 била декларирана с код по КН [ЕГН], нето тегло 710,40 кг., митническа стойност в размер на 3728,80 лв., преизчислена в €/100 кг. на 268,37€/100 кг. Определената от Европейската комисия (ЕК) за дата 25.11.2020г. стандартна вносна стойност (С.) за домати с произход Р. Турция била 44,90 €/100 кг. В хода на административното производство било прието, че съгласно Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 се изисква сравняване на декларираната вносна стойност с определената за деня стандартна вносна стойност (С.). Ако вноската стойност не надвишава с повече от 8 % С., чл. 75, параграф 2 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 във връзка с чл. 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, се изисква вносителят да представи обезпечение в размер на митото, което вносителят би платил при определената за деня С. (44,90 €/100 кг.). Установено било, че при сравнение на двете числа за конкретната стока, декларираната вносна митническа стойност (268,37 €/100 кг.) е по-голяма с повече от 8 % от определената за деня С. (44,90 €/100 кг.), поради което вносителят представил обезпечение в размер на 414,04 лв.

На 25.11.2020г. с писмо жалбоподателят бил уведомен, че на основание чл. 75, параграф 5, алинея 1 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891 на Комисията, в едномесечен срок от продажбата на стоките, но не по-късно от четири месеца от регистриране на митническата декларация с MRN MRN 20BG003009092767R6 от 25.11.2020 г., е необходимо да представи доказателства, че стоката пресни домати е реализирана на пазара на ЕС при условия, потвърждаващи коректността на декларираната вносна митническа стойност. Обезпечението за стоките било внесено в пълен размер на 5 990,13 лв. от пълномощника на „О.-Ф. Т. Л. V.“ Г. - [фирма].

На 23.12.2020г. „О.-Ф. Т. Л. V.“ Г., чрез пълномощника си [фирма], представило доказателства, на какви цени са продадени пресните домати, като се сочело, че цялото количество по: стока №1- от 336,00кг. било продадено на цена от 284,00 €/100 кг.; стока №2- от 8 640,00кг. било продадено на цена от 168,00 €/100 кг; стока №3- от 710,40кг. било продадено на цена от 316,67 €/100 кг

След проверка на представените доказателства, административният орган констатирал, че приложените фактури за последващи продажби сочат, че доматиите са продадени на цена: стока №1 – 284,00 €/100 кг., която е по-висока от цената на придобиване на тази стока, включваща декларираната митническа стойност, с добавени всички разходи за доставката до местоназначението – 215,01 €/100 кг. Митническите органи са приели, че е представено удовлетворяващо доказателство за

условията за освобождаване на депозит в размер на 195,83лв. За стока №3 също е прието наличието на условия за освобождаване на депозит в размер на 414,01 лв., или общо е прието връщането на 609,87 лв.

За стока №2 органът е констатирал, че приложените фактури за последващи продажби сочат, че домати са продадени на цена 168,00 €/100 кг., която е по-ниска от цената на придобиване на тази стока, включваща декларираната митническа стойност, с добавени всички разходи за доставката до местоназначението – 174,16 €/100 кг. Митническите органи са приели, че не е представено удовлетворяващо доказателство за условията на освобождаване, поради което вносите за стоката депозит в размер на 5 035,63 лв. следва да се задържи за заплащане на вносно мито на основание чл. 75. параграф 5, алинея 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891.

Въз основа на гореизложената фактическа обстановка и в съответствие с чл. 22. параграф 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., с писмо рег. № 32-134031 от 26.04.2021 г. жалбоподателят бил уведомен, че предстои издаване на Решение на Директора на ТД Тракийска, с което за стока № 2 ще се постанови неблагоприятен резултат – възникване на митническо задължение, поради неизпълнение на условието по чл. 75, параграф 5, алинея 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 и предоставеното обезпечение в размер на 5 035,63 лева ще бъде усвоено. На дружеството била дадена възможност за изразяване на становище в срок от 30 дни.

С оспореното решение на основание чл.75, пар.5, ал.3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 е постановен отказ да бъде освободено обезпечение в размер на 5 645, 50 лв., като 5 035,63 лв. от него задържа като плащане на дължимото вносно мито за МД от 25.11.2020г., а останалата част от 609,87 лв. е разпоредено незабавно да бъде възстановена на титуляра.

В хода на съдебното производство като доказателства по делото са приети административната преписка, както и допълнително представени от жалбоподателя писмени доказателства под опис (л.105 и сл.), съставляващи дневници за покупки и продажби за м.ноември и декември 2020г., в които са включени процесните стоки при внос, както и счетоводни документи, в т.ч. уведомления от НАП, доказателства за плащане на фактурната цена и извлечения от счетоводни сметки за осъществения внос.

В хода на делото е прието като неоспорено от страните заключение по допуснатата съдебно-икономическа експертиза, изготвена от вещо лице Л. Й..

Съгласно констатациите на вещото лице, митническата стойност на декларираната стока, както е посочено в процесната митническа декларация с MRN 20BG003009092767R6 от 25.11.2020г., е изчислена по метод за определяне на стойността „договорна стойност на внасяните стоки“ (чл.70 от Кодекса), като за прилагане на този метод са налице изискванията на митническото законодателство (договорна и платена стойност). Видно от фактурите, с които стоката е продадена, процесното количество внесена стока (под №2) нето тегло 8640 кг, е продадено на Л. при единична цена 1,68 евро, общо 14 515,20 евро, или 168 евро за 100 килограма, което е най-голямото сборно количество продадени стоки. Предвид установеното в заключението се сочи, че митническата стойност на внасяните стоки, изчислена по метода на най-голямото сборно количество продадени стоки, посочен в чл. 74, пар. 2, б. „в“ от Регламент (ЕС) на ЕП и на Съвета 952/2013 за приемане на Митнически кодекс на Съюза, е 26 262,15 лв. или 155,41 евро за килограм. Вещото лице е извело извод, че е налице съответствие в данните за стойностите посочени в

документите, приложени към молбата за възстановяване на депозита, с тези деклариращи в процесната митническа декларация. Въз основа на този извод вещото лице е установило, че вносното мито, изчислено на база на тази стойност, съобразно данните и условията от Т. към датата на регистрацията на процесната митническа декларация 25.11.2020г., при използване на преференциален режим(с оглед наличието на сертификат Е..1(л.71) с Турция, следва да бъде 0,00% .

Съдът изцяло кредитира заключението на вещото лице, което е изготвено задълбочено и последователно, като са направени изводи, след проверка и анализ на събраните доказателства. Заключение е мотивирано, логично и съответстващо на установените факти.

Административен Съд С. - град, I отделение, 4 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореният административен акт е оспорен в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

За да издаде оспореното решение, административният орган е приел, че според чл. 75, пар. 5, ал. 4 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, вносителят следва да представи всички документи, необходими за извършване на митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от въпросната партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата. Тълкуването на разпоредбата, според изложените в оспореното решение мотиви, налага извода, че вносителят следва да докаже, че партидата е освободена съгласно условията, посочени в първа алинея. В конкретния случай за „О. - Ф. Т. Л.“ Г. - ГЕРМАНИЯ съществува задължение да представи доказателства, че процесната стока е продадена на цена, по-висока от тази, на която е придобита, за да възникне правото за възстановяване на сумата, внесена като обезпечение.

По силата на чл. 70, пар. 1 и 2 от М., базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост.

Действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки.

В процесния случай в хода на съдебното производство са събрани убедителни и безспорни доказателства за действителността на декларираната договорна стойност на стоката. Приети са доказателства за начина на осчетоводяване на стоката, както и осчетоводяването на извършените продажби към LIDL, доказателства за реално плащане на цената на която е доставена стоката, от които е видно, че жалбоподателят изчислява печалбата на месечна база, а не за всяка конкретна сделка (доставка). В тази

връзка са спазени всички условия за определяне на митническата стойност по реда на чл.70 от М..

Съвкупната преценка на събраните доказателства, включително и заключението на СИЕ, установяват по безспорен начин, че „О. - Ф. Т. Л.“ Г. - ГЕРМАНИЯ е внесло и декларирало с посочената по-горе митническа декларация пресни домати(стока №2) в посоченото количество и че тази стока са продадена впоследствие на Л. на посочените по-горе цени.

Следва да се подчертае, че в М. и в Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, не е предвидена възможност на митническите власти да определят митническата стойност на внасяна на територията на ЕС стока от трета страна, вземайки предвид реализирането на търговска печалба от вносителя при последвала продажба на стоката. В цитираните по-горе разпоредби ясно се сочи начина на определянето на митническата стойност и той в генералния случай (чл. 70 от М.) е като се вземе предвид договорената между страните продажна цена на внасяните стоки.

В разглеждания казус „О. - Ф. Т. Л.“ Г. - ГЕРМАНИЯ е представило фактури и доказателства за извършено плащане към турските си партньори, като от тези документи може ясно да се определи договорената цена и съответната митническа стойност (съгласно чл. 70 от М.). Допълнителен аргумент за истинността на договорената цена е потвърденото от вещото лице по време на проведеното по делото открито заседание обстоятелство, че цялата сделка и издадените по нея търговски фактури за последващата продажба са осчетоводени по надлежния ред, регистрирани са съответните стопански операции и са отчетени пред данъчните органи. Цената на стоките в българската митническа декларация съответства на цената на стоките, посочени в турските митнически декларации за износ.

Според настоящия съдебен състав митническият орган неправилно е приложил и тълкувал разпоредбата на чл.75 пар.5 от ДР 2017/891. Не съществува правна възможност, митническите власти да поставят определянето на митническата стойност в зависимост от последваща реализирана печалба на стоките, предмет на внос. Логично е да се приеме довода на оспорващия, че в случая се касае за периодичен внос на един и същ вид стоки в значителни количества, които се реализират в големи търговски вериги, в случая LIDL, разполагащи с множество магазини за продажби на дребно. Т.е. резонно е при такъв тип търговски взаимоотношения, печалбата от реализацията на сравнимия продукт (пресни домати) да се изчислява на месечна база. В тази връзка, целта на процедурата, предвидена в чл.75 пар.5 от ДР 2017/891 е доказване на обстоятелството, че митническата стойност при вноса съответства на реално договорената и реално платена цена на стоките и то с всички допустими и относими доказателствени средства, включително плащания, счетоводни записи, данъчни декларации по ЗДДС, каквито в настоящото производство бяха приети и не са оспорени от страните. Този извод съответства и на разпоредбата на чл.75, ал.5 изр.3-то от ДР на ЕСТ 2017/891, според който „вносителят представя всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка“, без да поставя допълнителни условия или изисквания, включително и за доказване на резултат от всяка търговска операция.

Въз основа на приетото по делото заключение на СИЕ, неоспорено от страните, следва да се приеме, че в случая няма основания за определяне на митническа стойност, по начин, различен от посочения в чл. 70 от М. и съответно за възникване на допълнителни публични задължения за оспорващия.

Предвид горното, съдът намира, че оспореното решение е издадено от компетентен орган, в установената от закона форма, но при липса на съответните материално-правни предпоставки, поради което то следва да бъде отменено. С оглед изхода на спора и направеното искане от процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на сторените разноски съгласно представен списък, на жалбоподателя се дължат реално сторените по делото разноски в общ размер на 950лв., от които 300лв. депозит за вещо лице, 600 лв. възнаграждение за адвокат и 50 лв. държавна такса.

Водим от горното и на основание чл. 220 от ЗМ, Административен Съд С. - град, I-во отделение, 4 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „О. - Ф. Т. Л.“ Г. (O.-F. T. L. V.“ G.)- Германия, с адрес на управление – Eichenstrasse 11a-d, 85445, Oderding, с V. № DE129428682, с данъчен номер в България BG3074924203, представлявано от Н. Г., чрез адв.Г. Г. със съдебен адрес – [населено място], [улица], ет.2, ап.2, РЕШЕНИЕ № РДТ 3000-1799/30.07.2021/32-300721, издадено от директора на ТД Тракийска, Агенция Митници.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на „О. - Ф. Т. Л.“ Г. - Германия с данъчен номер в България [ЕГН] направените по делото разноски в размер на 950 (деветстотин и петдесет) лева.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: